

FREDRIK EKLUND / MARISOL M.

Paris!

EN DAGBOK (1973–2023)

ALBERT BONNIERS FÖRLAG

Till Camille, Chantal, Alice, Catherine och Jean-Pierre

*»Dis, qu'as-tu fait, toi que voilà,
De ta jeunesse?» **

Le ciel est, par-dessus le toit
PAUL VERLAINE

**Säg mig, du där, vad gjorde du
av din ungdom?*

1973

*»I den gnistrande morgonsolen strövade
jag långsamt upp för Boulevard St. Michels
sakta stigande backe, och medan detta
skedde sjöng en och samma tanke i mitt
huvud: Nu är du i Paris!«*

Så gör man inte
JOHN KARLZÉN

11 JANUARI

Så kom man då till Paris, *La Ville lumière*, idéernas verkstad, för första gången. De första intrycken var den hetsiga trafiken och folkmyllret. Jag anlände till Gare du Nord och tog därifrån taxi till Alliance française. Taxiresan som en färd i en rodelbana, kändes det som. Boulevard Raspail 101, *sa e un*. Rädslan för att uttala adressen fel. På Alliansen genomgick jag ett par »tests d'orientation«. Efter det ordnade jag med mitt rum – detta ligger bra och centralt, tycker jag.

På eftermiddagen försökte jag ensam ta mig till Jardin du Luxembourg men var tvungen att ta till hjälp trots att jag hade karta. Luxembourgsträdgården blev jag ganska besviken på – den visade sig vara en veritabel sandöken. Gräsmattorna är få men jag förmodar att det blir bättre framåt våren när värmen kommer. Idag har det nog fan varit minusgrader. Boul'Mich blev nästa attraktion. Där var ett liv och ett kiv! Bilar, buller, myllrande studenter, vimmel av försäljare och caféer. I bakgrunden skymtade jag kupolen till Panthéon men jag gick inte dit utan till Sorbonne som ligger inklämt mellan massa vanliga hus. En ganska ful fasad gör att intrycket av detta lärosäte blev ganska ljumt. Gick sedan en sväng utmed Seine men vände snart mot Bd Raspail där sängen väntade för en välgörande tupplur. Sov, såg tv, sprang till en bar, lade mig vid tiotiden.

15 JANUARI

Första studiedagen. Började klockan 08.30 med en tvåtimmarslektion på en gata i närheten av Alliance française. Första intrycket är att kursen jag hamnat på är relativt lätt och att jag behöver svårare och »mer« lektioner än så här för att »klara mig«.

Började för första gången tala med någon, en tysk köpman från München, Hans-Joachim, som skrev in sig samma dag som jag. På eftermiddagen gick jag omkring på Boul'Mich och i Quartier latin. Planlöst. Såg Notre-Dame för första gången, dock ej inifrån.

På kvällen skickade jag iväg »dikt kort« till Anders och gjorde »läxor« igen för första gången på länge.

19 JANUARI

Inga studier på Alliansen. Sov så länge det gick. På eftermiddagen gick jag till Jeu de Paume (impressionismuseet). Där fanns tavlor av Degas, Manet, Renoir, Pissarro, Sisley, Cézanne, Monet – alla med »fläckkonsten« som specialitet. På övervåningen fanns Gauguin och van Gogh, vilka emellertid inte faller mig lika mycket i smaken. De »lösa« formerna samt färgblandningstekniken hos Monet och Pissarro, till exempel, ger ett skönare intryck av verklighet. Impressionismen gör visst anspråk på att vara mer objektiv – personliga och subjektiva känslor passar inte in i bilden. Många av impressionisttavlorna är också målningar »en plein air« som stadsbilder med Seine i förgrunden eller landskapsbilder.

På kvällen försökte jag lära mig conditionnel och subjonctif ordentligt.

20 JANUARI

Hans-Joachim och jag for till Louvren där vi tittade på målningar av David, Lorrain, da Vinci, med flera. *Mona-Lisa* är *faktiskt* ett mästerverk. Efter Louvren for vi till Place Pigalle där man genast står öga mot öga med sexklubbar, pornoshoppar och stripteaseklubbar. Det riktiga »nöjescentret« med andra ord. Moulin Rouge var stängt och öppnar inte förrän i mars.

Efter Pigalle blev det Concorde nästa. Där skulle en USA-demonstration äga rum mot Vietnamkriget. Platsen vimlade av »flics« och den enda riktiga, fasta demonstrantgruppen »föstes« bort på Rue de Rivoli. Efter ett tag föstes vi också bort. Som vi trodde det hela var över så gick vi in på ett café på Bd des Capucines. Folk började emellertid snart titta oroligt åt höger; det visade sig vara en »ny« grupp demonstranter begåvade med en för »drabbning« utrustad främre front, alla med hjäl-

mar och batonger. Till vänster »flicsen« beväpnade med gevär, tårgas, batonger, visir, sköldar och fan vet allt. Sammandrabbningen ägde rum framför caféet. Det hela var emellertid snabbt över. Tårgas klarar ingen. Vild panikflykt bakåt några hundra meter, kiosk överkörd, moped likaså, en ruta inslagen till caféet vi var på. Upplösningen var ett faktum.

På kvällen blev det Alliansens diskotek som var bra och framför allt billigt.

23 JANUARI

Studier på morgonen. En lätt förkylning irriterar. Trots denna for jag ut till Cité universitaire. Det hela låg trevligt med olika hus för olika länder, en del byggda i landets egen arkitekturstil. Svenska huset var ganska öde – hittade emellertid en salong där jag kunde läsa *Sydsvenskan* och *Dagens Nyheter*.

På seneftermiddagen läste jag franska, översatte bland annat glosor från Sagens *Un certain sourire* – en ganska billig kärleksroman.

På kvällen gick jag ut på promenad med Hans-J. Saint-Germain blev platsen där vi stannade. Café de Flore – Sartres gamla stamcafé – lockade med sina inbjudande soffor. Hans bjöd – »som vanligt« är jag benägen att tillägga – på kaffe och grogg. Caféet mysigt; verkar vara en samlingsplats för framför allt yngre folk. »Sartre n'est, en attendant, plus là«, sa en av kyparna.

Liksom Hans Castorps anpassning till Berghof har min, tidsmässigt sett, gått ungefär likadant. Tiden har gått relativt sakta, mycket förändringar och många nya intryck gör att tiden »uppfattas« bättre.

Läste ut Fehrmans bok om Gullberg. Den är mer som en vacker saga än biografi. Slutet tragiskt-vackert men poetiskt: »Även han gick in i sitt landskap.« Annars läser jag Sagan (klar med nu), *Un certain sourire*. Ska nu läsa *Anne Franks dagbok* på franska – den verkar lovande.

30 JANUARI

Lektioner som vanligt på morgonen. På eftermiddagen fick jag brev från Anders som förnam en intensiv livsleda. Uppiggande att höra.

Gick och lade mig relativt tidigt.

2 FEBRUARI

Sista dagen i »le français civilisation« på morgonen. Bytte denna klass mot en »conversation« då jag ju redan har en »cours accéléré« på eftermiddagen. På kvällen försökte jag skriva till Anders men förmådde bara få ner två sidor och får fortsätta imorgon. Tog en sen promenad i Montparnasse som slutade med språngmarsch hemåt då jag blev förföljd av en man med något ont i sinnelaget, tycktes det mig.

6 FEBRUARI

Fick nytt brev från Anders med Ola Hansson-dikt. Ska nu försöka skriva svar. Är du vid gott lynne? Talade förresten om höga ting idag med Hare Krishna-lärjungen i vår klass. Jag köpte en bok av honom, *Birth and Death*.

Reflexioner kring fyra veckor i Paris

Fyra veckor – det känns som hade jag alltid bott på Alliansen. Tiden går på ett annat sätt nu – man har börjat bli van vid det mesta och tiden till lustvandringar har blivit allt mindre. De fyra lektionerna på eftermiddagen tangerar precis gränsen för vad jag orkar med.

Jag har redan fått två brev från Anders och har själv skickat fyra dikter samt kommer idag att skicka ett långt brev som äntligen är klart. Det är skönt att ha en vän som han, någon man kan »blotta« sig för (»spy upp sig för«). Det var en lysande idé det där med de veckoliga korten.

Kontakten med folket här på Alliansen är inte mycket till kontakt. Jag träffar Hans-Joachim några gånger om dagen men denne är ganska trist och intetsägande – liksom jag.

Anne Franks dagbok har jag inte läst ut än men man frapperas ändå av en så stor stil; hon var ju dock bara barnet när hon skrev sin (dag) bok (13 år).

Paris! Du avmystifieras med tiden, glansen och skimret förtvinar. Ikväll var himlen stjärnklar under det att flyktiga täta moln drog förbi under, långt under. Det är vid sådana tillfällen man känner att »alltets« prakt har en djupare innebörd.

10 FEBRUARI

Vaknade lagom sent och gick sedan en lång och stärkande promenad i Bois de Boulogne. Solen sken, en vacker ö i en sjö och klara, sköna tankar. Från Bois de Boulogne tog jag metron till Place de la Bastille som ligger mycket nära Place des Vosges. En gammal förfallen oas i det brusande Paris. Victor Hugo bodde där, flera andra stora författare hämtade inspiration från denna plats.

Tog sedan en avstickare till Maison suédoise för att läsa lite svenska tidningar. I receptionen stod en svensk flicka som jag genast kände för. Söt med stora vackra blåa ögon. Blev bjuden på kaffe i huset och träffade ytterligare två svenskar, en bibliotekarie och en som höll på med en doktorsavhandling om dramatikern Giraudoux.

Linnea, flickan i receptionen, hade delvis samma metroväg som jag så vi for en bit tillsammans. »Har du något för dig ikväll?» Äntligen någon att få träffa.

Vi träffades sedan klockan nio på Rue de la Huchette, från vilken vi gick en promenad upp mot Panthéon på smågator alldeles överfyllda av restauranger och mysiga ställen. Vi stannade till slut där vi började, Rue de la Huchette, på en grekisk restaurang. Vi förstod varandra ganska snabbt och hade mycket trevligt. »Tystnaden aldrig pinsam.« Vi fortsatte kvällen på trevligt café med brasa. »Ich weiss nicht was soll es bedeuten« – »dass ich so traurig bin«, fyllde hon i. Sedan gick vi utmed kajerna, på »öarna« samt hela vägen hem till henne (bortom Étoile).

11 FEBRUARI

Vaknade på morgonen i famnen på Linnea. Hon sprang och köpte bullar och vi drack kaffe på sängen. Någon timme förflöt innan vi bestämde oss för att göra något och eftersom vädret var fint så for vi till Bois de Boulogne, Parc de Bagatelle där vi flanerade ganska länge.

Sedan körde vi (hon har en likadan Renault som min familj hade förut) till en restaurang som utåt sett såg ut som vilket fik som helst men som i själva verket hade världens bästa mat. Efter middagen skiljdes vi och jag lovade att ringa henne imorgon. Hon är förtroendefull, en som man kan tala ut med, men samtidigt har jag svårt att få sagt något

vettigt som alltid. Hon fyller tjugotre år i april och är alltså lite äldre än jag, vilket emellertid bara är bra.

Vid femtiden uppsökte jag Madame Schmidt, syssling till farmor. Vi talade om ungdom idag, yoga, lite konst, farmor och släkt. Monsieur Schmidt dök upp lite senare, han hade varit på konsert för fjärde dagen i rad. Två mycket vitala åldringar som fortfarande musicerar och målar.

14 FEBRUARI

Efter konversationen på kursen gick jag en promenad till en skivaffär för att lyssna på *An die Freude*, *Peer Gynt* och Sibelius. Hittade ett konst-häfte om en målare som hette Altdorfer vilket jag »måste« köpa.

Saint-Valentin, ungdomens kväll, jag hade rendez-vous med Linnea. Vi möttes vid Rue de la Huchette och gick därifrån till turkrestaurangen La Vieille Trousse på Bd Saint-Germain. Ett litet, vid första anblicken ganska tomt och tråkigt ställe – men vi bedrog oss ty efter en halvtimme var hela lokalen fylld av människor och man hörde knappt varandra för sorlet och kyparnas »oförsämdheter« (tre riktiga typer som inte drog sig för att skämta och skoja med gästerna).

Vi gick därifrån till en drugstore vid Odéon för att »prata« lite – blotta oss för varandra. Där satt vi ganska länge och jag känner att jag håller av henne allt mer ju längre tiden går. Aftonen fortsatte helt naturligt hemma hos henne och vi inväntade gryningen tillsammans i hennes säng.

20 FEBRUARI

Vaknade sent och missade min morgonmeditation. Konversationen blev mest enmansteater från lärarens sida. Han är ganska rolig när han berättar. Fyra timmar accélééré. Svårt för att uttrycka mig på lektionerna. Har börjat prata med klasskamraterna dock.

26 FEBRUARI

Jag skrev kort till Anders och blev klar med brevet (länge efterlängtad) till familjen. Fick brev från Anders, dikten *De besegrade* av Sigfrid Lindström var veckans bidrag.

Eftermiddagen förflöt som vanligt med fyra timmars tröttsam accélééré.

På kvällen väntade jag telefonsamtal från Linnea A. Förgäves. Gick och postade mina brev och satte mig på en bar vid Saint-Placide.

2 MARS

Idag gjorde jag bekantskap med min snett emot boende granne i korridoren. Han är från Oklahoma i USA. Han lever helt i musikens, baletternas och konstens värld. Il s'appelle Dwight.

Fyratimmarskursen var tröttsammare än vanligt. På kvällen besökte jag tillsammans med min nye »vän« och en väninna till honom konserthuset (också tv-huset) där vi besåg och hörde *La belle Hélène* d'Offenbach. Den var helt fantastisk. Körer, valser, cancans, humor, satir, allvar, kärlek, nästan allt fanns i denna »operett«. En verklig kulturupplevelse och jag blev helt förtrollad av Offenbachs verk.

3 MARS

På morgonen var det horisontalställning ända till klockan halv tolv.

Vid middagen på Alliansen träffade jag en Ole Larsen som jag sedan gick ut med på kvällen. Han är amerikan men har danska rötter. Först till känt café i Saint-Germain sedan, efter några timmar, till Café de Flore. Vi talade om det mesta, musik, litteratur och kvinnor etc.

6 MARS

Mardi. Konversation på morgonen som vanligt. Meditation + lunch. Sedan hade jag tänkt gå ut på en promenad men skulle först ta en kaffe på en bar i närheten av Alliansen.

Därinne träffade jag en svensk pojke, Thomas Lévy, från Göteborg. Denne hade levt i Frankrike i sex månader utan att nästan ha talat med någon. Grymt isolerad i ett rum vid Trocadéro. Eftersom jag själv kände lite sådana där känslor efter några veckor i Paris, kunde jag förstå honom till viss grad, men sex månader – hemskt.

Vi talade mycket och jag »sket« i mina lektioner. Som han hade bil for vi ut till Bois de Vincennes där vi promenerade ett tag. Han visade sig

kunna en hel del om djur och natur. Segling är hans stora passion. Vi åt tillsammans på Rue Mouffetard (crêpes). Där stannade vi länge, talade ut, diskuterade världsproblemen och livet. Plötsligt visade det sig att klockan var sju och jag var tvungen att åka tillbaka till Alliansen då jag lovat min amerikanske vän, Stephen Dwight, att följa med på konsert klockan åtta.

Konserten hölls i Salle Berlioz vid Villiers. Det var unga musiker som på oboe, violoncell och piano spelade Telemann, Tjajkovskij, Liszt, Chopin, Schumann, Couperin. En ung, fantastisk pianist avslutade med det där melankoliska preludiet av Chopin som jag försöker spela därhemma.

8 MARS

Jeudi. Konversationen missade jag inte trots att jag omöjligt förmår kliva ur sängen när väckarklockan ringer.

Halv ett träffade jag Thomas på ett café i närheten. Vi gick en liten promenad till ett annat café, tog en kaffe och gjorde läxor. Kvar över två började accéléren som jag emellertid bara följde till klockan fyra då jag lovat att besöka Linnea A. som är sjuk. Dictéen blev »alla fall« skriven. Fick *Blå noveller* av John Karlzén och en uppsats om just Karlzén av Anders.

Linnea var sig lik – söt, varm och trevlig. Vi bestämde att vi skulle träffas under helgen – bland annat göra en utflykt till Versailles på lördag om hon kryar på sig. Halv sju till Svenska kyrkan med Thomas där vi (jag) övervarade en liten aftonbön samt där vi läste svenska tidningar, böcker och drack kaffe i stearinljusatmosfär. Vi for sedan till Café de Flore där vi öppen hjärtigt »talade ut« med varandra. Han berättade om en intensiv sommar då han träffade den mycket intressanta och egendomliga flickan Ingrid vid en landsväg utanför Göteborg. Hon hade brinnande, underliga ögon, berättade han. Han är redan en riktig vän, tror jag, den där Thomas.

10 MARS

På eftermiddagen for jag med Linnea ut till Versailles. Där promenerade vi och talade om tingen. Jag tycker mer och mer om henne, hon är söt och varm samt förstående och insiktsfull. Vi trivs bra ihop och skulle säkert kunna göra något av livet tillsammans. Plötsligt var klockan halv

åtta och vi började knalla hemåt mot tåget efter en härlig och ljus dag i Versaillesparken. Vi blev vittnen till en trafikolycka mellan en mc och en bil där mc-föraren flög över bilen. Det hela var som på en film och utspelades framför våra ögon men på andra sidan en stor damm så att vi inte hade någon chans att ingripa.

Kvällen ägnades åt Mäster Eckhart samt åt min musikälskande granne. Hos honom lyssnade jag på balettmusik innan jag slaggade ihop på sängen.

Fantastiskt under hela dagen. Solnedgången över Versailles ett verkligt minne att bevara.

Reflexioner kring två månader i Paris

Ångest, ångest är min arvedel ... är jag benägen att utropa efter alla tankar som förföljer mig. Vad är verklighet? Sanning? Mening? Lyckan, var står du att finna? Har fått fina dikter från Anders samt fina ord från kära farmor, bland annat *Durch leiden, Freude* (men när?).

Träffade som sagt Linnea igen och vi talade lite om att vi kanske skulle kunna få ut »något« mer i framtiden av varandra. Vem vet? Kanske skulle jag kunna bli lycklig med henne. Om inte med henne så med ingen (?).

Våren har börjat komma och blir bara bättre och bättre. Min näsa har nu också börjat reagera. Franskan går bättre och nu talar jag ganska bra, tycker jag.

Tiden – detta gåtfulla begrepp – har nu fört oss till mitten av mars och Anders visit närmar sig med stormsteg. Det ska bli skönt att få se honom.

Jag-problemet blir mer och mer aktuellt för mig då jag ständigt konfronteras med nya människor och miljöer, man tappar bort sig själv och sin identitet när referensramarna hela tiden byts. Vem är jag egentligen? Vad ska det bli av mig? Frågor, frågor.

18 MARS

Vaknade klockan tio och skyndade mig för att hinna till Svenska kyrkan där det var högmässa. Prästen, ung och trevlig, talade bra och nämnde bland annat Gullbergs ord »Är Gud på jorden, vandrar han förklädd«.

Därefter bjöds vi på middag. Vi åt köttfärs med paprika, allt tillagat av Örjan, vaktmästaren i kyrkan som är Linneas vän tillika. Där stan-

nade vi ganska länge och gick sedan ut för att ta en kaffe. Själv satt jag som ofta i stora sällskap tyst och blyg.

Thomas och jag for sedan till Place des Vosges där vi besökte Victor Hugo-museet. Tog sedan en promenad till Notre-Dame där vi hörde på orgelkonsert med riktigt »läss« i. Gick tillbaka till bilen, tog den, körde till de judiska kvarteren där vi fick bensinstopp. Sprang sedan och letade bensin lite överallt.

Hemma vid åttatiden.

21 MARS

Gick på konversationen men sa inte ett enda ord, inte ens »oui« ou »non«. Det var nog sista gången.

Klockan fyra tog jag metron ner till Île de la Cité där jag läste min Anne Frank med baguette och ost. Tillbaka på Alliansen diskuterade jag lite med Marc, min engelske granne, om musik och religion. »Every religion, well in fact every thought man thinks, is perverted in one way or another«, sa Marc. Han testade min nya plastflöjt.

På kvällen ute med Thomas uppe i Montmartre. Vi åt där, billigt och gott som på La Vieille Trousse, sjabbig lokal, rutiga dukar samt lite dunkelt. Efteråt inspekterade vi Montmartre, Pigalle, Saint-Denis och gatorna mellan Madeleine och Opéra (där vi också tog en kaffe). Sedan åter upp till Pigalle där vi såg ett par riktigt söta glädjeflickor som fick oss att betänka idén om ett »besök«.

25 MARS

Vaknade vid niotiden för att tillsammans med Thomas fara till Svenska kyrkan där det var gudstjänst + kyrklunch. Det var kalops tillagad av ungdomarna i kyrkan. Vi for sedan till Île de la Cité med några andra svenskar. Därifrån gick jag mot Alliansen, smög in på ett café och läste klart *Anne Frank* samt tog en choklad.

Hemma på Alliansen ett tag innan Thomas kom och hämtade mig klockan sju. »Den stora kvällen« började alltså. Först for vi till Bastiljen där vi åt en stärkande middag för 17,50, en tout compris-middag så att säga.

Det närmade sig »ödesstunden«. Vi for upp till Pigalle och varje

gång vi rör oss mot Montmartre och de kvarteren gömmer Thomas sin davidsstjärna under skjortan. Gick först omkring länge, tittade och samlade mod över en öl. Som vi redan bestämt oss för ett ställe gick vi mot detta. På vägen dit började vi emellertid tala med en »inkastare« och denne sa att ställena däromkring var dyra, 450 franc cirka. Han visste en privatklubb där det hela gick för 120 franc tout compris. Han förde oss snabbt dit. Väl inne fördes jag in i ett rum där jag skulle »välja«. Efter en liten stund hoppade tre flickor in, en rödlätt, en blond, en mörk. De log och jag valde. Betalade, rusade upp på ett rum och snabbt av med kläderna. Det hela var över på tio minuter och skedde alltför okänsligt och yrkesmässigt. Det kostade betydligt mer än det smakade. Thomas, som stannade i baren, blev samtidigt lurad på en del pengar där nere, 45 franc för en öl och en »whisky« (cola). BAH!

30 MARS

Jag och Thomas upp till Montmartre där vi länge strövade omkring. Slutligen gick vi in på ett stort sjaskigt »artistcafé«, tog en kaffe, spelade schack och klinkade lite på ett piano. Thomas åkte hem men jag stannade då jag fann det onödigt att åka till Alliansen för att sova några timmar innan jag skulle tillbaka till Gare du Nord för att invänta Anders. Som jag var hungrig gick jag vid tretiden på natten ner mot Pigalle och åt en biff med pommes frites. Trött men mätt gick jag sedan till Gare du Nord för att få sova lite. Det var emellertid stängt, till min besvikelse. Gick då till ett café i närheten innan de öppnade portarna på stationen vid fyra.

31 MARS

Vid fyratiden på morgonen smög jag mig in på stationen för att få sova lite. Men det var kallt och fuktigt där så jag gick snart tillbaka till ett café mitt emot. Halv sju var jag åter på stationen, denna gång satte jag mig i den öppnade väntsalen. Sov två timmar, gick ut för att möta Anders men till min bitterhet såg jag att tåget var försenat en timme och femtio minuter. Gick då in på ett café för jag vet inte vilken gång i ordningen och satt där över en varm mjölk.

Nåväl, han kom så småningom och vi gick in på ett café för att språkas vid. Sedan metron till Boul'Mich upp mot Rue Cujas där jag valt hans »dwelling place« för två veckor. En söt svensk brutta tog emot oss och vi knallade uppför att söka hitta ett något så när skapligt rum. Gjorde det. Sedan promenerade vi omkring vid Cité, Boul'Mich och Saint-Germain-des-Prés för att till slut, efter en liten paus i parken på udden vid Cité, ta en pizza med vin. Vi talade om tingen, människor(na) och det mesta.

Reflexioner kring tolv veckor i Paris

Tiden, tiden. När man nu som jag lever i ett så enormt uppdraget tempo hinner man sällan reflektera över dagars och veckors flykt. Hela tiden gör vi (jag) något, utflykter, restauranger, biografer, museer och jättepromenader. Hur man än söker hindra det så blir det sent och fruktansvärt tröttsamt på morgonen.

Ångesten? Anders ankomst samt våra diskussioner har verkat gott på mig. Hans enkla vardagsfilosofi är bra och plockar ner en från de metafysiska höjderna. Framtiden trots allt oviss. Vad göra, vad besluta? »Att vilja är att välja, att välja är att försaka och att försaka det är mycket svårt.« Har nu fått reda på att jag rycker in i lumpen först i oktober (15) vilket alltså betyder att sommaren är »fri«. Lite arbete skulle inte vara dumt – det är det jag kommer få svårt med. En liten lifttur ner till södra Frankrike inte heller dumt, skulle kunna göras billig. À toi, journal.

2 APRIL

Första gången jag »gått upp« på länge för att delta i undervisning. En fyratimmars accélééré väntade mig från 8.30 till 12.30. Det ska nog gå – helst som det verkar vara examenstid på fredag redan. Måste passera.

På eftermiddagen var vädret fruktansvärt kallt och blåsig. Vi gick ändå omkring ganska mycket, Anders och jag – Palais de Chaillot, Eiffeltornet, Invaliden med mera.

Framåt sextiden droppade vi in på ett café med jukebox alldeles vid Saint-Germain-des-Prés. Där spelade vi skivor, drack kaffe, skrev dag-

bok och vykort. Kvällen skulle bli lugn och vi begav oss iväg förbi hans hotell mot Rue Mouffetard för att där på rekommenderat ställe spela biljard. Gjorde det i en och en halv timme och han, Anders, vann en öl. Sedan åt vi crêpes på ett crêperie mitt emot.

Trötta strövade vi sedan ner mot Notre-Dame och in i Shakespeare-bokhandeln (köpte *Leaves of Grass*) där vi stannade ett tag. Väl uppe på Boul'Mich utanför Sorbonne visade det sig att det varit stormigt. Välbeväpnade kravallpoliserna omringade hela Sorbonne samt Anders hotell. Vi stod länge och glodde innan vi knallade upp på hans rum där vi satt och nattfilosoferade ett tag innan jag gick tillbaka till min kära Allians.

6 APRIL

Examen på morgonen gick så där. Hoppas att jag klarade den.

Vid ett kom Anders till Alliansen. Vi skulle till Père-Lachaise för att vandra omkring bland gravvårdarna. Vi tittade på Mussets, Chopins (vacker), Balzacs, Héloïses och hennes älskares grav, Bizets. Från kapellet längst upp i mitten har man en vacker utsikt över Paris genom en trädunge. Anders tog (tar) mycket kort.

Sedan köpte vi lite mat och dryck på Rue de Rivoli och for hem till Anders hotell. Talade bland annat om hur vi träffades första gången, den gamla klassen på Petriskolan samt om olika lärare där.

Vi notiden begav vi oss till Montmartre. Småfulla gick vi omkring och sjöng och letade efter något ställe. Till slut hamnade vi på ett uselt café nära Sacré-Cœur. Efter en dålig »middag« där gick vi in på grannbaren för att ta ett parti schack till ett enormt stojande. Vi gick därifrån ganska sent. Tog taxi vid operan och var hemma sent.

9 APRIL

Lektioner två timmar på morgonen och glädjande nyheter, jag hade klarat examen och är nu färdig för fjärde degnen. Halv elva for jag iväg till en paketcentral vid Gare d'Austerlitz för att hämta ut det paket jag länge längtat efter. I det fanns sköna kläder, bibel och Sven Aurén-bok.

Åt på Alliansen.

TIDIGARE UTGIVNING

Stuv Malmö, kom! 1984

Själugeografi 1991

Taxi sju-två bland drömmare och dårar 1993

LIVS öppet 1995

Jag vill ha hela världen! 1996

Nina och sundet 1999

Torget 2001

Pojken i eken 2003

Blueberry Hill 2004

Casal Ventoso 2005

m/s Tiden 2008

fadevår, tack för ljuset! 2010

som om vi aldrig hade gått här 2013

Q 2018

Läppstifterska 2020

PÅ ANNAT FÖRLAG

Fotbollskarnevalen. Italiensk resa 1990

(med Ulf Peter Hallberg)

Sambafotboll: en bok om Brasiliens nationalsport 2002

Joggarna 2012

Hemma Borta 2014

(med Karl Ove Knausgård)

Natten undrar vem jag är 2017

Drömmen om St Andrews 2022

Albert Bonniers Förlag

Box 3159, 103 63 Stockholm

www.albertbonniersforlag.se

info@albertbonniers.se

ISBN 978-91-0-080388-9

COPYRIGHT © Fredrik Ekelund, 2026

KARTOR s. 5 och s. 287 Open Street Map/Wikimedia Commons

OMSLAG Sara + Sofia

FÖRSTA TRYCKNINGEN

TRYCK ScandBook, EU 2026